

QUỐC HẬN 30- 4-1975:

NAM BẮC VN ĐỀU THUA - CHỈ CÓ TRUNG CỘNG LÀ THẮNG

NGUYỄN VĂN BÌNH

Nhiều người VN vẫn còn nhớ khi đại tá Bùi Tín, đại diện cho phía CS Bắc Việt đến Dinh Độc Lập vào ngày 30-4-1975 nhận sự bàn giao từ Tổng Thống Dương Văn Minh của chính phủ Miền Nam VN đã nói: *“Giờ đây, chúng ta đã kết thúc cuộc chiến, chỉ có đế quốc Mỹ là thua trận, Nam và Bắc VN của chúng ta đã thắng. Chúng ta hãy cùng nhau xây dựng lại đất nước.”*

Thật ra, mọi người VN và ngay cả ông Bùi Tín sau đó đều nhận ra, sự nhận định của ông đã sai lầm. Hiện nay, cựu đại tá Bùi Tín đã phải sống lưu vong tỵ nạn và chết tại Pháp.. Vì thực tế, hậu quả của trận chiến Quốc-Cộng kéo dài trên 20 năm trên quê hương chỉ đem lại tai họa cho đồng bào cả hai miền Nam, Bắc VN, mà kẻ hưởng lợi, thắng trận đó là Trung Cộng.

Hồ Chí Minh khi thành lập đảng Cộng Sản VN vào năm 1930 tại Hồng Kông, vì tham vọng điên cuồng muốn bành trướng chủ nghĩa Cộng Sản với chủ thuyết Tam Vô: Vô Tổ Quốc, Vô Tôn Giáo và Vô Gia Đình, nên đã bất chấp quyền lợi của đất nước, dân tộc Việt đã khẳng định với Thủ Tướng Chu Ân Lai của Trung Cộng là: *“Việt Nam và Trung Quốc tuy hai mà một. Một dân tộc. Một nền văn hoá. Một phong tục, Một tổ quốc Nếu giúp chúng tôi thắng Pháp, thắng Nhật, thắng tất cả bọn tư bản vùng Đông Nam Á, nắm được chính quyền, thì nợ viện trợ sẽ hoàn trả dưới*

mọi hình thức, kể cả cắt đất, cắt đảo, lùi biên giới nhượng lại cho Trung Quốc, chúng tôi cũng làm để đền ơn, đáp nghĩa.”

Chính vì thế, vào ngày 14-9-1958, Hồ Chí Minh đã chỉ thị cho Phạm Văn Đồng ký “Công Hàm” giao đứt quần đảo Hoàng Sa cho Trung Cộng.

Tổng Bí Thư Lê Duẩn trong cuộc chiến xâm lăng Miền Nam VN đã từng tuyên bố: “*Ta đánh Mỹ là đánh cho Liên Xô và Trung Cộng*”. Tổng Bí Thư Nguyễn Văn Linh thì để lại câu nói phản quốc: “*Tôi cũng biết rằng, dựa vào Trung Quốc là mất nước, nhưng còn hơn mất Đảng*”

Nhìn lại cuộc chiến VN với các phe tham chiến. Về phía VNCH miền Nam VN có Hoa Kỳ viện trợ. Phía Cộng Sản Bắc Việt có Liên Xô và Trung Cộng yểm trợ .

Về phía Hoa Kỳ, sau khi chính thức tham chiến vào năm 1964 thì đến năm 1972, vì muốn bắt tay với Trung Cộng, một thị trường tiêu thụ hàng hoá to lớn của Hoa Kỳ, còn muốn Trung Cộng là một liên minh giúp Hoa Kỳ chiến thắng Liên Xô trong cuộc chiến tranh lạnh. Đồng thời với sự cố vấn của ngoại trưởng Henry Kissinger, Hoa Kỳ nên dành ưu tiên cứu giúp Do Thái trước nạn đe dọa của khối Á Rập, thay vì viện trợ cho Miền Nam VN. Vì thế, Hoa Kỳ đã dùng Hiệp Định Paris ngày 23-1-1973 để Hoa Kỳ rút quân ra khỏi Miền Nam VN, nhưng lại không ngăn chặn sự xâm lăng của CSBV. Vào ngày 30-4-1975 Hoa Kỳ đã bỏ rơi miền Nam VN không thương tiếc, dù đã tốn phí nhiều tiền và hy sinh 58 ngàn quân nhân trong cuộc chiến.

Phía Liên Xô thì cạn lực, nền kinh tế bị sụp đổ khi theo đuổi cuộc chiến tranh lạnh lâu dài với Hoa Kỳ. Đến ngày 19-8-1991 thì chủ thuyết Cộng Sản tại Liên Xô sụp đổ và Liên Bang Xô Viết bị tan rã thành 15 quốc gia và hầu hết các nước Cộng Sản Đông Âu đều đã giành được nền độc lập. Chế độ Cộng Sản tại Liên Xô kết thúc từ đó.

Về phía Việt Nam, cả dân tộc Việt đã phải gánh chịu nhiều thương đau trong cuộc chiến. Thiệt hại nhân mạng cho cả hai miền Nam, Bắc VN riêng về quân nhân là trên 3 triệu người chưa kể hàng triệu quân nhân phải lâm vào tình trạng tàn phế suốt đời. Về dân chúng cũng có hàng triệu người bị thiệt mạng vì bom đạn.

Vào Tết Mậu Thân 1968, CSBV điên cuồng mở cuộc tổng tấn công vào 44 tỉnh lỵ của miền Nam VN, đã khiến cho phía Cộng Sản Bắc Việt và Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam bị thiệt hại trên 60 ngàn quân. Riêng miền Nam VN bị thiệt hại hàng ngàn quân nhân. Đặc biệt là tại Huế, CSBV đã nhấn tâm chôn sống trên 5 ngàn người dân miền Nam vô tội.

Sau ngày 30-4-1975, CSBV đã bắt tù đầy hàng trăm ngàn quân dân cán chính của VNCH gây nên hàng ngàn người phải chết trong lao tù. Đồng bào miền Nam vì không thể sống dưới chế độ CSVN, nên đã liều mình vượt biển, vượt biên đi tỵ nạn tại nhiều quốc gia trên thế giới. Cuộc vượt biển đầy đau thương, khiến hàng trăm ngàn người phải bỏ mình trên biển cả. Bao nhiêu thiếu nữ Việt bị hải tặc hãm hiếp và giết hại trên biển. Trong cuộc chiến, cả hai miền đã phải ra lệnh hàng triệu thanh thiếu niên phải bỏ học để gia nhập vào quân đội. Miền Nam thì bắt thanh niên từ 18 tuổi, nếu không đủ điều kiện hoãn dịch, miễn dịch đều phải gia nhập quân đội. Riêng miền Bắc thì ép buộc nhiều thiếu niên chỉ có 15, 16 tuổi đã phải tham gia vào cuộc chiến sau một vài tuần huấn luyện quân sự.

Vào thời Tổng Thống Ngô Đình Diệm, miền Nam VN có một cuộc sống khá ấm no. Miền Nam VN được xem là Hòn Ngọc Viễn Đông. Mọi ngành giáo dục, hành chính, quân đội, tư pháp, tôn giáo, nền kinh tế được cải thiện tốt đẹp. Nam Hàn, Thái Lan, Tân Gia Ba có nền kinh tế thời bấy giờ thua xa miền Nam VN. Nhưng ngày nay thì Nam Hàn đã tiến xa VN. Họ đã sản xuất được xe hơi, tàu thủy, vật dụng điện tử xuất cảng ra khắp nơi trên thế giới. Tại thủ đô Seoul của Nam Hàn thì đầy nhà chọc trời, kinh tế phồn thịnh.

Trong cuộc chiến, thật đau buồn là mỗi khi chính quyền Miền Nam xây dựng cầu cống, đường xá, trường học v.v. nhằm cải tiến hạ tầng cơ sở của quốc gia thì lại bị quân CSBV cho đặt mìn phá bỏ. Cứ như thế thì nền kinh tế, giáo dục v.v. của quốc gia làm sao có thể phát triển ?

Hiện nay, sau 44 năm chiếm được miền Nam VN, thống nhất đất nước thì nền kinh tế VN vẫn còn suy kém, đạo đức bị suy đồi, nhân phẩm của phụ nữ VN bị chà đạp khi bị đem bán làm vợ cho người Đài Loan, Đại Hàn, tôn giáo bị đàn áp, người dân bị nhà cầm quyền cướp đất, mọi quyền tự do của người bị hạn chế thô bạo. Nhiều người dân yêu nước mỗi khi có tiếng nói chống lại Trung Cộng đều bị đàn áp, bỏ tù không nương tay.

Trong cuộc chiến, chỉ có Trung Cộng là kẻ hưởng lợi duy nhất. Nhờ vào bản Công Hàm của Phạm Văn Đồng năm 1958, mà Trung Cộng vào tháng 1 năm 1974 đã đem lực lượng hải quân hùng hậu của mình đánh chiếm quần đảo Hoàng Sa từ tay của VNCH. Từ đó đến nay, Trung Cộng tự vẽ đường lưỡi bò 9 đoạn hầu chiếm đoạt cả biển Đông. Trung Cộng lần lượt cho xây nhiều đảo nhân tạo và lập nhiều căn cứ quân sự, xây phi trường trên các đảo Hoàng Sa, Trường Sa bất kể phán quyết của toà án quốc tế La Haye.

Ngày 30-12-1999, Trần Đức Lương, chủ tịch nước CSVN đã ký Hiệp Định Biên Giới với Trung Cộng dâng 789 km² lãnh thổ VN dọc biên giới hai tỉnh Cao Bằng và Lạng Sơn cho Trung Cộng. Trong đó phải kể Ai Nam Quan có đèo Pha Luỹ là vị trí chiến lược vô cùng quan trọng để phòng thủ Hà Nội. Ai Chi Lăng có vùng núi Mã Yên hiểm trở mà xưa kia quân của Lê Lợi mai phục và chém bay đầu danh tướng Liễu Thăng của nhà Thanh. Vùng đất CSVN dâng hiến có rừng Hoàng Liên Sơn, thung lũng sông Hồng và sông Lô là những nơi rất hiểm trở đã chặn đứng 200 ngàn quân tinh nhuệ của Trung Cộng tràn qua biên giới Bắc Việt ngày 17-2-1979 theo lệnh của Đặng Tiểu Bình để dạy VN một bài học. Nhưng tại vùng đất hiểm trở này 200 ngàn quân tinh nhuệ của Trung Cộng đã phải bỏ mình, thất trận ê chề.

Ngày 25-2-2000, Việt Cộng lại ký thêm một Hiệp Ước dâng cho Trung Cộng 10000 km² (tức 10%) lãnh hải VN vùng Vịnh Bắc Việt. Trong đó có khu biển Bạch Long Vỹ là vị trí quan trọng để bảo vệ Bắc Việt. Nhìn chung, chúng ta thấy CSVN đã dâng cho Trung Cộng nhiều vùng đất chiến lược để ngăn chặn quân xâm lược phương Bắc. CSVN đã trao cho Trung Cộng vùng cao nguyên VN với nguy hiểm là cho Trung Cộng khai thác Bauxít, nhưng thực ra là bao che sự hiện diện của quân Trung Cộng tại cao nguyên VN. Hiện giờ các tỉnh thành của VN như Cao Bằng, Lạng Sơn, Đà Nẵng, Nha Trang, Bình Dương, Vịnh Hạ Long, Hà Tĩnh, Nha Trang đều tràn ngập người Tàu. CSVN đã mở toan cửa ngõ cho dân Trung Cộng tràn vào VN không cần chiếu khán. Làm thế nào nhà cầm quyền VN kiểm soát được ai là tinh báo và quân Trung Cộng xâm nhập VN một cách dễ dàng không cần chiếu khán ?

Ngoài việc chiếm đoạt nhiều lãnh hải, lãnh thổ của VN, Trung Cộng đã tìm cách làm suy yếu tiềm lực kinh tế và huỷ diệt nền văn hoá của VN để dễ bề đồng hoá dân Việt sau này. Trung Cộng đã cho xây nhiều đập nước trên thượng nguồn sông Cửu Long làm ngăn chặn nước chảy xuống các tỉnh miền Tây của VN, vốn có tiếng là vùng trù phú nông nghiệp. Xưa kia, Miền Nam VN sản xuất lúa gạo đứng hàng thứ nhì trên thế giới sau Thái Lan, thì nay VN đã phải nhập cảng gạo. Phụ nữ Việt tại miền Tây, vì đói khổ phải bán thân làm vợ cho ngoại kiều. Ngành ngư nghiệp cũng bị tê liệt. Tuy VN có đường biển hàng ngàn cây số, nhưng ngư dân VN không thể ra xa để đánh cá vì bị quân Trung Cộng ngăn cấm, bắn giết. Vụ Famosa làm biển VN bị nhiễm độc tại Hà Tĩnh làm cho hàng trăm ngàn ngư dân Việt phải lâm vào cảnh đói khát, bần cùng.

Để huỷ diệt nền văn hoá của VN, Trung Cộng là kẻ chủ mưu qua việc cải tổ tiếng Việt do Bùi Hiền đưa ra là nhằm huỷ bỏ chữ quốc ngữ của chúng ta. Được biết hiện nay nhà cầm quyền CSVN đã in sách giáo khoa lớp 1 theo lối chữ Việt mới với âm tiếng Tàu và đem ra áp dụng. Tổng thống Tưởng Giới Thạch của Đài Loan đã nói: *“Đất nước bị diệt vong còn có thể phục hưng, văn hoá bị tiêu huỷ thì tất cả sẽ bị tiêu diệt”* thật đáng cho chúng ta suy ngẫm.

Quê hương và dân tộc VN quả thật đang vào thời kỳ lâm nguy. Phải chăng mọi việc đang diễn tiến theo lộ trình của Mật Ước Thành Đô do Tổng Bí Thư Nguyễn Văn Linh, thủ tướng Đỗ Mười và cố vấn đảng CSVN Phạm Văn Đồng đã ký kết với TBT Giang Trạch Dân và thủ tướng Trung Cộng Lý Bằng tại Thành Đô, thủ phủ của tỉnh Tứ Xuyên vào các ngày 3 và 4 tháng 9 năm 1990 do Tân Hoa Xã Trung Cộng phổ biến. Theo mật ước này, thì CSVN chấp nhận VN thành một khu vực tự trị của Trung Cộng vào năm 2020 tới đây. Mọi người VN đã phải kinh ngạc khi thấy TBT Nguyễn Phú Trọng khi tiếp đón Chủ tịch Tập Cận Bình của Trung Cộng với hàng cờ Trung Cộng thêm một ngôi sao.

Những câu nói đầu môi của Hồ Chí Minh khi mở ra cuộc chiến tàn khốc giữa hai miền Nam Bắc VN là *“Không có gì quý bằng Độc Lập, Tự Do và Hạnh Phúc”* phải chăng chỉ là một câu nói để lừa bịp bao triệu người dân Việt bấy lâu nay, nhằm che đậy cho hành vi nô lệ đày đọa cho Trung Cộng.

Ngày 30-4-1975, kết thúc một cuộc chiến tương tàn giữa dân Việt của hai miền Nam Bắc. Hậu quả là chỉ có quê hương và dân tộc Việt bị thiệt thòi, đau khổ, mà kẻ hưởng lợi trong cuộc chiến lại là kẻ thù truyền kiếp phương bắc là Trung Cộng ./.

Quốc Hận thứ năm 46 , tháng 4/2021

NGUYỄN VĂN BÌNH

Nhiều người VN vẫn còn nhớ khi đại tá Bùi Tín, đại diện cho phía CS Bắc Việt đến Dinh Độc Lập vào ngày 30-4-1975 nhận sự bàn giao từ Tổng Thống Dương Văn Minh của chính phủ Miền Nam VN đã nói: *“Giờ đây, chúng ta đã kết thúc cuộc chiến, chỉ có đế quốc Mỹ là thua trận, Nam và Bắc VN của chúng ta đã thắng. Chúng ta hãy cùng nhau xây dựng lại đất nước.”*

Thật ra, mọi người VN và ngay cả ông Bùi Tín sau đó đều nhận ra, sự nhận định của ông đã sai lầm. Hiện nay, cựu đại tá Bùi Tín đã phải sống lưu vong tỵ nạn và chết tại Pháp.. Vì thực tế, hậu quả của trận chiến Quốc-Cộng kéo dài trên 20 năm trên quê hương chỉ đem lại tai họa cho đồng bào cả hai miền Nam, Bắc VN, mà kẻ hưởng lợi, thắng trận đó là Trung Cộng.

Hồ Chí Minh khi thành lập đảng Cộng Sản VN vào năm 1930 tại Hồng Kông, vì tham vọng điên cuồng muốn bành trướng chủ nghĩa Cộng Sản với chủ thuyết Tam Vô: Vô Tổ Quốc, Vô Tôn Giáo và Vô Gia Đình, nên đã bất chấp quyền lợi của đất nước, dân tộc Việt đã khẳng định với Thủ Tướng Chu Ân Lai của Trung Cộng là: *“Việt Nam và Trung Quốc tuy hai mà một. Một dân tộc. Một nền văn hoá. Một phong tục, Một tổ quốc Nếu giúp chúng tôi thắng Pháp, thắng Nhật, thắng tất cả bọn tư bản vùng Đông Nam Á, nắm được chính quyền, thì nợ viện trợ sẽ hoàn trả dưới mọi hình thức, kể cả cắt đất, cắt đảo, lùi biên giới nhượng lại cho Trung Quốc, chúng tôi cũng làm để đền ơn, đáp nghĩa.”*

Chính vì thế, vào ngày 14-9-1958, Hồ Chí Minh đã chỉ thị cho Phạm Văn Đồng ký “Công Hàm” giao đứt quần đảo Hoàng Sa cho Trung Cộng.

Tổng Bí Thư Lê Duẩn trong cuộc chiến xâm lăng Miền Nam VN đã từng tuyên bố: *“Ta đánh Mỹ là đánh cho Liên Xô và Trung Cộng”*. Tổng Bí Thư Nguyễn Văn Linh thì để lại câu nói phản quốc: *“Tôi cũng biết rằng, dựa vào Trung Quốc là mất nước, nhưng còn hơn mất Đảng”*

Nhìn lại cuộc chiến VN với các phe tham chiến. Về phía VNCH miền Nam VN có Hoa Kỳ viện trợ. Phía Cộng Sản Bắc Việt có Liên Xô và Trung Cộng yểm trợ .

Về phía Hoa Kỳ, sau khi chính thức tham chiến vào năm 1964 thì đến năm 1972, vì muốn bắt tay với Trung Cộng, một thị trường tiêu thụ hàng hoá to lớn của Hoa Kỳ, còn muốn Trung Cộng là một liên minh giúp Hoa Kỳ chiến thắng Liên Xô trong cuộc chiến tranh lạnh. Đồng thời với sự cố vấn của ngoại trưởng Henry Kissinger, Hoa Kỳ nên dành ưu tiên cứu giúp Do Thái trước nạn đe dọa của khối Á Rập, thay vì viện trợ cho Miền Nam VN. Vì thế, Hoa Kỳ đã dùng Hiệp Định Paris ngày 23-1-1973 để Hoa Kỳ rút quân ra khỏi Miền Nam VN, nhưng lại không ngăn chặn sự xâm lăng của CSBV. Vào ngày 30-4-1975 Hoa Kỳ đã bỏ rơi miền Nam VN không thương tiếc, dù đã tốn phí nhiều tiền và hy sinh 58 ngàn quân nhân trong cuộc chiến.

Phía Liên Xô thì cạn lực, nền kinh tế bị sụp đổ khi theo đuổi cuộc chiến tranh lạnh lâu dài với Hoa Kỳ. Đến ngày 19-8-1991 thì chủ thuyết Cộng Sản tại Liên Xô sụp đổ và Liên Bang Xô Viết bị tan rã thành 15 quốc gia và hầu hết các nước Cộng Sản Đông Âu đều đã giành được nền độc lập. Chế độ Cộng Sản tại Liên Xô kết thúc từ đó.

Về phía Việt Nam, cả dân tộc Việt đã phải gánh chịu nhiều thương đau trong cuộc chiến. Thiệt hại nhân mạng cho cả hai miền Nam, Bắc VN riêng về quân nhân là trên 3 triệu người

chưa kể hàng triệu quân nhân phải lâm vào tình trạng tàn phế suốt đời. Về dân chúng cũng có hàng triệu người bị thiệt mạng vì bom đạn.

Vào Tết Mậu Thân 1968, CSBV điên cuồng mở cuộc tổng tấn công vào 44 tỉnh lỵ của miền Nam VN, đã khiến cho phía Cộng Sản Bắc Việt và Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam bị thiệt hại trên 60 ngàn quân. Riêng miền Nam VN bị thiệt hại hàng ngàn quân nhân. Đặc biệt là tại Huế, CSBV đã nhấn tâm chôn sống trên 5 ngàn người dân miền Nam vô tội.

Sau ngày 30-4-1975, CSBV đã bắt tù đầy hàng trăm ngàn quân dân cán chính của VNCH gây nên hàng ngàn người phải chết trong lao tù. Đồng bào miền Nam vì không thể sống dưới chế độ CSVN, nên đã liều mình vượt biển, vượt biên đi tỵ nạn tại nhiều quốc gia trên thế giới. Cuộc vượt biển đầy đau thương, khiến hàng trăm ngàn người phải bỏ mình trên biển cả. Bao nhiêu thiếu nữ Việt bị hải tặc hãm hiếp và giết hại trên biển. Trong cuộc chiến, cả hai miền đã phải ra lệnh hàng triệu thanh thiếu niên phải bỏ học để gia nhập vào quân đội. Miền Nam thì bắt thanh niên từ 18 tuổi, nếu không đủ điều kiện hoãn dịch, miễn dịch đều phải gia nhập quân đội. Riêng miền Bắc thì ép buộc nhiều thiếu niên chỉ có 15, 16 tuổi đã phải tham gia vào cuộc chiến sau một vài tuần huấn luyện quân sự.

Vào thời Tổng Thống Ngô Đình Diệm, miền Nam VN có một cuộc sống khá ấm no. Miền Nam VN được xem là Hòn Ngọc Viễn Đông. Mọi ngành giáo dục, hành chính, quân đội, tư pháp, tôn giáo, nền kinh tế được cải thiện tốt đẹp. Nam Hàn, Thái Lan, Tân Gia Ba có nền kinh tế thời bấy giờ thua xa miền Nam VN. Nhưng ngày nay thì Nam Hàn đã tiến xa VN. Họ đã sản xuất được xe hơi, tàu thủy, vật dụng điện tử xuất cảng ra khắp nơi trên thế giới. Tại thủ đô Seoul của Nam Hàn thì đầy nhà chọc trời, kinh tế phồn thịnh.

Trong cuộc chiến, thật đau buồn là mỗi khi chính quyền Miền Nam xây dựng cầu cống, đường xá, trường học v.v. nhằm cải tiến hạ tầng cơ sở của quốc gia thì lại bị quân CSBV cho đặt mìn phá bỏ. Cứ như thế thì nền kinh tế, giáo dục v.v. của quốc gia làm sao có thể phát triển ?

Hiện nay, sau 44 năm chiếm được miền Nam VN, thống nhất đất nước thì nền kinh tế VN vẫn còn suy kém, đạo đức bị suy đồi, nhân phẩm của phụ nữ VN bị chà đạp khi bị đem bán làm vợ cho người Đài Loan, Đại Hàn, tôn giáo bị đàn áp, người dân bị nhà cầm quyền cướp đất, mọi quyền tự do của người bị hạn chế thô bạo. Nhiều người dân yêu nước mỗi khi có tiếng nói chống lại Trung Cộng đều bị đàn áp, bỏ tù không nương tay.

Trong cuộc chiến, chỉ có Trung Cộng là kẻ hưởng lợi duy nhất. Nhờ vào bản Công Hàm của Phạm Văn Đồng năm 1958, mà Trung Cộng vào tháng 1 năm 1974 đã đem lực lượng hải quân hùng hậu của mình đánh chiếm quần đảo Hoàng Sa từ tay của VNCH. Từ đó đến nay, Trung Cộng tự vẽ đường lười bò 9 đoạn hầu chiếm đoạt cả biển Đông. Trung Cộng lần lượt cho xây nhiều đảo nhân tạo và lập nhiều căn cứ quân sự, xây phi trường trên các đảo Hoàng Sa, Trường Sa bất kể phán quyết của toà án quốc tế La Haye.

Ngày 30-12-1999, Trần Đức Lương, chủ tịch nước CSVN đã ký Hiệp Định Biên Giới với Trung Cộng dâng 789 km² lãnh thổ VN dọc biên giới hai tỉnh Cao Bằng và Lạng Sơn cho Trung Cộng. Trong đó phải kể Ải Nam Quan có đèo Pha Luỹ là vị trí chiến lược vô cùng quan trọng để phòng thủ Hà Nội. Ải Chi Lăng có vùng núi Mã Yên hiểm trở mà xưa kia quân của Lê Lợi mai

phục và chém bay đầu danh tướng Liễu Thăng của nhà Thanh. Vùng đất CSVN dâng hiến có rừng Hoàng Liên Sơn, thung lũng sông Hồng và sông Lô là những nơi rất hiểm trở đã chặn đứng 200 ngàn quân tinh nhuệ của Trung Cộng tràn qua biên giới Bắc Việt ngày 17-2-1979 theo lệnh của Đặng Tiểu Bình để dạy VN một bài học. Nhưng tại vùng đất hiểm trở này 200 ngàn quân tinh nhuệ của Trung Cộng đã phải bỏ mình, thất trận ê chề.

Ngày 25-2-2000, Việt Cộng lại ký thêm một Hiệp Ước dâng cho Trung Cộng 10000 km2 (tức 10%) lãnh hải VN vùng Vịnh Bắc Việt. Trong đó có khu biển Bạch Long Vỹ là vị trí quan trọng để bảo vệ Bắc Việt. Nhìn chung, chúng ta thấy CSVN đã dâng cho Trung Cộng nhiều vùng đất chiến lược để ngăn chặn quân xâm lược phương Bắc. CSVN đã trao cho Trung Cộng vùng cao nguyên VN với nguy hiểm là cho Trung Cộng khai thác Bauxít, nhưng thực ra là bao che sự hiện diện của quân Trung Cộng tại cao nguyên VN. Hiện giờ các tỉnh thành của VN như Cao Bằng, Lạng Sơn, Đà Nẵng, Nha Trang, Bình Dương, Vịnh Hạ Long, Hà Tĩnh, Nha Trang đều tràn ngập người Tàu. CSVN đã mở toan cửa ngõ cho dân Trung Cộng tràn vào VN không cần chiếu khán. Làm thế nào nhà cầm quyền VN kiểm soát được ai là tinh báo và quân Trung Cộng xâm nhập VN một cách dễ dàng không cần chiếu khán ?

Ngoài việc chiếm đoạt nhiều lãnh hải, lãnh thổ của VN, Trung Cộng đã tìm cách làm suy yếu tiềm lực kinh tế và huỷ diệt nền văn hoá của VN để dễ bề đồng hoá dân Việt sau này. Trung Cộng đã cho xây nhiều đập nước trên thượng nguồn sông Cửu Long làm ngăn chặn nước chảy xuống các tỉnh miền Tây của VN, vốn có tiếng là vùng trù phú nông nghiệp. Xưa kia, Miền Nam VN sản xuất lúa gạo đứng hàng thứ nhì trên thế giới sau Thái Lan, thì nay VN đã phải nhập cảng gạo. Phụ nữ Việt tại miền Tây, vì đói khổ phải bán thân làm vợ cho ngoại kiều. Ngành ngư nghiệp cũng bị tê liệt. Tuy VN có đường biển hàng ngàn cây số, nhưng ngư dân VN không thể ra xa để đánh cá vì bị quân Trung Cộng ngăn cấm, bắn giết. Vụ Famosa làm biển VN bị nhiễm độc tại Hà Tĩnh làm cho hàng trăm ngàn ngư dân Việt phải lâm vào cảnh đói khát, bần cùng.

Để huỷ diệt nền văn hoá của VN, Trung Cộng là kẻ chủ mưu qua việc cải tổ tiếng Việt do Bùi Hiền đưa ra là nhằm huỷ bỏ chữ quốc ngữ của chúng ta. Được biết hiện nay nhà cầm quyền CSVN đã in sách giáo khoa lớp 1 theo lối chữ Việt mới với âm tiếng Tàu và đem ra áp dụng. Tổng thống Tưởng Giới Thạch của Đài Loan đã nói: *“Đất nước bị diệt vong còn có thể phục hưng, văn hoá bị tiêu huỷ thì tất cả sẽ bị tiêu diệt”* thật đáng cho chúng ta suy ngẫm.

Quê hương và dân tộc VN quả thật đang vào thời kỳ lâm nguy. Phải chăng mọi việc đang diễn tiến theo lộ trình của Mật Ước Thành Đô do Tổng Bí Thư Nguyễn Văn Linh, thủ tướng Đỗ Mười và cố vấn đảng CSVN Phạm Văn Đồng đã ký kết với TBT Giang Trạch Dân và thủ tướng Trung Cộng Lý Bằng tại Thành Đô, thủ phủ của tỉnh Tứ Xuyên vào các ngày 3 và 4 tháng 9 năm 1990 do Tân Hoa Xã Trung Cộng phổ biến. Theo mật ước này, thì CSVN chấp nhận VN thành một khu vực tự trị của Trung Cộng vào năm 2020 tới đây. Mọi người VN đã phải kinh ngạc khi thấy TBT Nguyễn Phú Trọng khi tiếp đón Chủ Tịch Tập Cận Bình của Trung Cộng với hàng cờ Trung Cộng thêm một ngôi sao.

Những câu nói đầu môi của Hồ Chí Minh khi mở ra cuộc chiến tàn khốc giữa hai miền Nam Bắc VN là *“Không có gì quý bằng Độc Lập, Tự Do và Hạnh Phúc”* phải chăng chỉ là một câu nói để lừa bịp bao triệu người dân Việt bấy lâu nay, nhằm che đậy cho hành vi nô lệ đặc lực cho Trung Cộng.

Ngày 30-4-1975,kết thúc một cuộc chiến tương tàn giữa dân Việt của hai miền Nam Bắc. Hậu quả là chỉ có quê hương và dân tộc Việt bị thiệt thòi, đau khổ, mà kẻ hưởng lợi trong cuộc chiến lại là kẻ thù truyền kiếp phương bắc là Trung Cộng ./.

Quốc Hận thứ năm 46 , tháng 4/2021

NGUYỄN VĂN BÌNH